

som borger? Hvorfor gør man det især ikke i en tid som denne – tiden efter anden verdenskrig, afkoloniseringsperioden, der jo har ført til en folkevandring? Hvad er meningen med indfødsret? Det vil jeg gerne spørge hr. Morten Østergaard om. Og så vil jeg i den forbindelse spørge: Mener han, at fordi man er syg, har man dermed kvalificeret sig til at blive borger i det land, man tilfældigt er havnet i under den folkevandring, man har involveret sig i?

Kl. 17:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 17:14

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo sådan, at der er dispensationsmuligheder i den aftale, som hr. Søren Krarup også er en del af – og jeg forstår, at der er en række ting, han fortryder – men som han altså trods alt er en del af. Der er mulighed for at få dispensation, og der kan man jo sige, at når man har valgt, at der skal være mulighed for at give dispensation, er det naturligt at overveje, hvem der skal have dispensation. Der er det så vores oplevelse, at hvis der er lægelig baggrund for at sige, at man ikke på grund af indlæringsvanskeligheder forårsaget af ens posttraumatiske stress kan leve op til de krav, synes vi ikke, at det skal være en forhindring for, at man får statsborgerskab, i betragtning af, hvor længe man skal have opholdt sig overhovedet at komme i betragtning til det, og i betragtning af de andre krav og vurderinger, der er.

Der synes vi sådan set, at det er ganske udmærket at opretholde den praksis, som man havde tidligere, hvor man altså efterkom det, når læger sagde, at der her var en helt legitim grund til at give dispensation, for her var der folk, der led af posttraumatisk stress. Det er sådan set det, der er argumentet.

Den politiske proces, der ligger bag, er jo, at et flertal – ganske vist et snævert flertal, men dog et flertal – i Folketinget besluttede sig for at lave et nyt skuffecirkulære, hvor man tilsidesatte en hel stand og sagde: Jeres vurdering kan vi ikke bruge til noget; nu skal vi nok vurdere, hvem der er syge, og hvem der er raske.

Derfor er min pointe om indfødsret, for at svare på den del også, inden tiden løber helt ud, at vi synes, at det – som jeg også sagde i min tale – er et gode, at folk ønsker at blive statsborgere i vores land. Det synes vi er et udtryk for en udpræget grad af integration, og derfor ser vi det ikke som vores fornemste opgave at begrænse

det antal, der får det, men tværtimod at vurdere det, naturligvis på baggrund af de kriterier, man kunne blive enige om – og der har vi jo også fremlagt forslag her om, hvad vi synes skulle forbedres i den aftale, der ligger, og som man er blevet enige om – og så synes vi sådan set, at det er positivt, at folk ønsker det, og at folk får det.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 17:16

Søren Krarup (DF):

Nu er det jo karakteristisk, at hr. Morten Østergaard overhovedet ikke svarer på det, jeg spørger om: Hvad er indfødsret?

Det kunne jo være, at selve begrebet indfødsret hænger sammen med, at der er noget, der hedder en nation, og at indbyggerne ønsker at beskytte deres fædreland imod bl.a. folkevandring, og at det kunne være det, der var årsagen til det i 1776, hvor det hedder, at landets børn skal nyde landets brød. Og årsagen til, at grundloven i § 44 har indskrevet, at det er ved lov, at indfødsret meddeles, er, at der netop, som Grundtvig sagde, er en arveret – jeg siger en førstefødselsret – at beskytte.

Derfor er det naturligvis nødvendigt at stille krav til dem, der ønsker at blive danske statsborgere, og derfor må man sige, at blot at henvise til en lægeerklæring – den viser, at vedkommende er syg – da er fuldstændig meningsløst. Det er fuldstændig meningsløst at sige, at det kvalificerer til et statsborgerskab, der altså forudsætter, at man bliver en del af det danske fællesskab, hvilket bl.a. betyder, at man kan tale sproget, så man kan afgive stemme til folketingsvalg, og også skal betyde, at man kender til historien, sproget, kulturen og samfundsforholdene i det samfund, som man vil være medlem af.

Kan hr. Morten Østergaard ikke se, at der faktisk er en sammenhæng, og at det hænger sammen med, at det er en nation og ikke et tilfældigt område, der hedder Danmark?

Kl. 17:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:18

Morten Østergaard (RV):

I øvrigt var det jo sådan, og det ved hr. Søren Krarups sikkert udmærket med sin store historiske bevidsthed, at det vist, sådan som jeg har forstået det, var den første indfødsretslov overhovedet i Europa, som Danmark indførte den-